

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/243/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200219
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200219.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Obec Nižný Klátov, Hlavná č. 1/1, Nižný Klátov, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: 1/ Hlavný banský úrad, Kammerhofská č. 25, Banská Štiavnica, IČO: 31 780 270, 2/ RICORSO, s.r.o., Boženy Němcovej 8, Bratislava, právne zastúpeného LEGAL GROUP, s.r.o., Trnavská cesta 27/B, Bratislava, IČO: 47 237 589, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 1/ č. 160-2284/2013 zo dňa 04. decembra 2013, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01. októbra 2015, č. k. 7S/29/2014-273, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1. októbra 2015, č. k. 7S/29/2014-273 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach č. k. 7S/29/2014-273 zo dňa 01.10.2015 konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 160-2284/2013 zo dňa 04.12.2013 podľa ust. § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) zastavil. Zároveň rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaného LEGAL GROUP, s.r.o., Trnavská cesta 27/B, Bratislava, IČO: 47 237 589 odmenu za zastupovanie v sume 845,38 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že právna zástupkyňa žalobcu prevzala druhostupňové správne rozhodnutie dňa 13.12.2013. Žalobca podal žalobu na súd osobne dňa 17.02.2014 (pondelok), pričom lehota na podanie žaloby uplynula dňa 13.02.2014 (štvrtok) s poukazom na ust. § 57 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou právnej zástupkyne žalobcu, že žalobu podala poštou v zákonnej lehote dňa 13.02.2014. V takom prípade by sa nachádzala v súdnom spise obálka, v ktorej zásielka by mala byť doručená. Podľa krajského súdu je nelogické sa domnievať, že dňa 13.12.2014 by mala byť žaloba podaná na pošte a opakovane by malo dôjsť k doručeniu žaloby osobne dňa 17.02.2014 o 8:16:32 hod. V tomto prípade nešlo o omyl zamestnanca súdu, preto krajský súd považoval podanie žaloby za oneskorené.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa, aby Najvyšší súd SR uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uznesenie súdu prvého stupňa považoval za nesprávny z dôvodov uvedených :

- v ustanovení § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. - súd odňal účastníkom možnosť konať pred súdom,
- v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. - rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- v ustanovení § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. - súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Uviedol nasledovné:

Dňa 03.06.2015 sa právna zástupkyňa žalobcu zúčastnila na pojednávaní konanom vo veci sp. zn. 7S/19/2014, v ktorej zastupuje žalobcu, obec Nižný Klátov. Pred začatím pojednávania bolo predsedníčkou senátu oznámené, že v predmetnom súdnom spise sa nachádza žaloba datovaná dňom 13.02.2014 opatrená odtlačkom pečiatky podateľne Krajského súdu v Košiciach „podané osobne“, pričom podľa odtlačku prijímacej pečiatky podateľne súdu bola žaloba doručená dňa 17.02.2014. Na základe uvedeného bola právna zástupkyňa žalobcu vyzvaná na preukázanie skutočnosti, že žaloba bola podaná včas, teda najneskôr dňa 13.02.2014.

Súd pojednávanie odročil uložiť právnej zástupkyne žalobcu povinnosť v lehote 3 dní preukázať zachovanie lehoty na podanie žaloby. Bezprostredne po ukončení pojednávania a návrate do sídla svojej kancelárie právna zástupkyňa žalobcu prehliadkou spisu žalobcu zistila, že predmetná žaloba nebola podaná osobne v podateľni Krajského súdu v Košiciach dňa 17.02.2014, ale bola v posledný deň lehoty, teda dňa 13.02.2014, odovzdaná na poštovú prepravu, a to na pošte Košice 19 pod podacím číslom zásielky RP854510556SK.

Podaním zo dňa 03.06.2015 právna zástupkyňa žalobcu Krajskému súdu v Košiciach predložila podací hárok odosielateľa JUDr. Iveta Rajtáková - advokátka, z ktorého vyplýva, že dňa 13.02.2014 bola na pošte Košice 19 podaná, ňou ako odosielateľkou, okrem iného, zásielka adresovaná adresátovi: Krajský súd v Košiciach, Štúrova č. 29, 041 51 Košice. V podacom hárku je uvedené podacie číslo zásielky „85451055“. Ako vyplýva z uvedeného podacieho hárku, v uvedený deň boli advokátskou kanceláriou právnej zástupkyne žalobcu podávané na poštovú prepravu dve zásielky, pričom druhá z nich bola adresovaná Okresnému úradu Trebišov. Na Krajský súd v Košiciach, ako je zrejme z predloženého podacieho hárku, bola v uvedený deň odoslaná advokátskou kanceláriou právnej zástupkyne žalobcu jediná zásielka, čo je zrejme aj zo skutočnosti, že podací hárok obsahuje aj potvrdenia o iných zásielkach podaných kanceláriou právnej zástupkyne žalobcu pred a po 13.02.2014.

Spolu s uvedeným podaním právna zástupkyňa žalobcu súdu predložila e-mailom zaslané potvrdenie Slovenskej pošty, a. s., z ktorého vyplýva, že táto zásielka bola dňa 13.02.2014 podaná na pošte Košice 19 a adresátovi dodaná dňa 17.02.2014 poštou Košice 1 (predmetné potvrdenie obsahuje číslo zásielky v tvare obsahujúcom aj označenie kódu produktu zásielky (RP), aj kontrolnú číslicu (6), aj kód krajiny (SK). Uvedené potvrdenie predložila právna zástupkyňa žalobcu Krajskému súdu v Košiciach aj v origináli spolu s podaním zo dňa 08.06.2015.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd uviedol, že sa nestotožnil s argumentáciou právnej zástupkyne žalobcu, že žalobu podal poštou v zákonnej lehote dňa 13.02.2014. Argument, ktorý v prospech tohto záveru súd uviedol je obsiahnutý v týchto troch vetách odôvodnenia:

„V takom prípade by sa nachádzala v súdnom spise obálka, v ktorej táto zásielka by mala byť doručená. Je ďalej nelogické sa domnievať, že dňa 13.02.2014 by mala byť žaloba podaná na pošte a opakovane by malo dôjsť k doručeniu žaloby osobne dňa 17.02.2014 o 8:16:32 hod. V tomto prípade nejde o omyl zamestnanca súdu, preto súd považoval podanie žaloby za oneskorené.“

Takéto odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spolu s jeho výrokom je vadou, ktorá odníma žalobcovi

možnosť konať pred súdom. Zastavenie konania znamená odopretie práva na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu súdom na základe žaloby podanej žalobcom v súlade s ustanoveniami právnych predpisov vzťahujúcich sa na podanie takejto žaloby. Ďalej je takouto vadou aj odôvodnenie súdu, ktoré je nezrozumiteľné.

Žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne už v podaní zo dňa 03.06.2015 oznámil a listinným dôkazom preukázal podanie žaloby poštou dňa 13.02.2014 a aj jej dodanie adresátovi Krajskému súdu v Košiciach.

Predloženie podacieho hárku, na ktorom je uvedené podacie číslo zásielky a adresát - Krajský súd v Košiciach preukazuje spolu s potvrdením Slovenskej pošty priloženým k tomuto podaniu, podanie uvedenej zásielky na pošte v zákonom stanovenej lehote, aj jej prijatie adresátom, teda Krajským súdom v Košiciach dňa 17.02.2014.

Napriek tomu, že žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne poukázal vo svojom podaní zo dňa 21.06.2015, že preukázal podanie a doručenie zásielky na Krajský súd v Košiciach v zákonom stanovenej lehote a poukázal aj na to, že v zmysle § 167 ods. 1 písm. c) Vyhlášky č. 543/2005 Z. z. medzi ostatné evidenčné pomôcky patrí aj úhrnný dodací listok doporučených zásielok, z ktorého nepochybne vyplynie, že uvedená zásielka bola Krajskému súdu v Košiciach doručená dňa 17.02.2014, krajský súd sa s týmito skutočnosťami žalobcu uvádzanými a preukázanými nijakým spôsobom nevyšporiadal.

Krajský súd neuviedol, že by obsahom zásielky podanej na pošte dňa 13.02.2014 a doručenej Krajskému súdu 17.02.2014 bola iná písomnosť ako práve žaloba v predmetnej veci. Tvrdenie, že dôkazom, že zásielka nebola podaná poštou je absencia obálky v spise, je tvrdením, ktoré nemožno zaradiť do kategórie právnej argumentácie. Skutočnosť, že sa obálka, v ktorej bola žaloba doručovaná v spise nenachádza, je skutočnosťou, ktorú žalobca ani jeho právna zástupkyňa nemôžu nijakým spôsobom ovplyvniť, ani za ňu zodpovedať. Rozhodne však nie je dôkazom o tom, že žaloba nebola doručená poštou. Rovnako úvaha súdu o tom, že je nelogické, aby, ak poslala zásielku poštou, ju právna zástupkyňa žalobcu podávala osobne do podateľne dňa 17.02.2014, je skutočne výstižným, ale pravdepodobne v inom význame ako mienil súd prvého stupňa. Je naozaj krajne nelogické, aby žalobu podanú v zákonom stanovenej lehote poštou, podával žalobca alebo jeho právna zástupkyňa osobne do podateľne o niekoľko dní po uplynutí zákonnej lehoty na podanie takejto žaloby.

Na rozdiel od záveru súdu, ktorý z toho vyvodil predsa len záver, že uvedená žaloba bola osobne podaná 17.02.2014 v podateľni súdu, žalobca môže vyvodiť z tejto skutočnosti jediný záver, že žalobu dňa 17.02.2014 osobne do podateľne súdu nepodával, a ani jeho právna zástupkyňa a žaloba, ktorá tam bola doručená dňa 17.02.2014 bola tá, ktorá bola podaná na pošte dňa 13.02.2014 a aj súdu bola doručená poštou.

Z uvedeného vyplýva, že označenie žaloby podacou pečiatkou „doručené osobne“ v podateľni Krajského súdu v Košiciach bolo chybným postupom zamestnanca súdu.

Žalobca dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že jeho právna zástupkyňa nemá žiadnu možnosť ovplyvniť postup zamestnancov súdu pri spracovávaní zásielok doručených súdu a nemôže ani niesť zodpovednosť za nesprávny postup týchto zamestnancov, ku ktorému, nesporne v tomto prípade opatrením žaloby doručenej súdu poštou dňa 17.02.2015 odtlačkom pečiatky „Podané osobne“ a neuschovaním obálky, došlo.

V tejto súvislosti dal žalobca súdu podaním zo dňa 21.06.2015 do pozornosti rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Hornáček proti Slovensku, č. 65575/01 zo dňa 06.03.2006, v ktorej ESĽP posudzoval prípad identický so vzniknutou situáciou. Sťažovateľ namietal porušenie svojho práva odmietnutím odporu podaného jeho právnym zástupcom poštou. Okresný súd Martin, podateľňa, však v spise sťažovateľa evidovala len odpor, na ktorom bolo vyznačené osobné podanie s dátumom po lehote

na podanie a obálka, v ktorej bol odpor podaný, sa v spise nenachádzala. O zásielke, ktorú právny zástupca sťažovateľa podal prostredníctvom pošty, o čom predložil podací listok, súd nezisťoval, ani či bola súdu doručená, ani do akého spisu bola založená. ESLP považoval za tejto situácie odmietnutie odporu ako oneskorene podaného, za porušenia práva na spravodlivé súdne konanie.

Uvedený rozsudok ESLP je akceptovaný nielen v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale odvoláva sa naň vo svojej rozhodovacej činnosti aj Najvyšší súd Českej republiky. Uvedenej argumentácii nevenoval súd prvého stupňa žiadnu pozornosť. Len na okraj žalobca poznamenal, že ani postup súdu, keď doručoval žalobu na rozhodnutie účastníkom konania, nariadil termín pojednávania, nesvedčí v prospech záveru, že by žaloba nebola podaná včas.

Žalobca nepredpokladá, že by súd konal nehospodárne, vykonávajúc procesné úkony, nariaďujúc pojednávanie, ak zákonom predpísaným postupom (§ 250d ods. 3 O.s.p.) je v takomto prípade zastavenie konania a všetky procesné úkony, ktoré súd prvého stupňa vykonal nasledujú až po tom, ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v ust. § 250d ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca so zreteľom na ust. § 250b ods. 1 O.s.p. a nasledujúcich má právo na to, aby Krajský súd v Košiciach žalobu meritórne preskúmal, keďže táto spĺňa všetky náležitosti stanovené v druhej hlave piatej časti O.s.p. na to, aby na jej základe sa žalobca domohol preskúmania rozhodnutia orgánu verejnej správy v súlade s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodol o odvolaní tak, ako to uviedol v odvolacom návrhu.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že podstata argumentácie žalobcu uvedenej v odvolaní zo dňa 03.11.2015 spočíva v preukázaní opaku, teda podania žaloby v zákonom ustanovenej lehote. Zároveň uviedol, že posúdenie hodnovernosti a opodstatnenosti argumentov žalobcu záleží na zvážení súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že uznesenie je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, a to pre závažné procesné pochybenie spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia, pričom účastníkovi (žalobcovi) sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy (t. j. druhej hlavy piatej časti) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a

postupu.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Podľa § 250j ods. 1 O.s.p., ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len „v medziach žaloby“) dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta.

V zmysle citovaného ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. príslušný súd rozhodne vo veci samej tak, že žalobu zamietne, ak zistí, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Záver o súlade postupu a rozhodnutia správneho orgánu so zákonom sa týka rozsahu a z dôvodov, pre ktoré bola žaloba podaná.

Procesnému právu účastníka konania vznášať v žalobe námietky nezákonnosti voči postupu a rozhodnutiu správneho orgánu zodpovedá povinnosť správneho súdu preskúmať rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu žalobných námietok, o vznesených námietkach rozhodnúť a pokiaľ ich nepovažoval za dôvodné, vysvetliť a vyložiť, z akých dôvodov. Ak tak správny súd neurobí, zaťaží svoje rozhodnutie nielen vadami spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných princípov - podraditeľných pod vadu konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. - ale súčasne postupuje aj v rozpore so zásadami vyjadrenými v druhej hlave, siedmom oddiele Ústavy SR (predovšetkým čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (ďalej aj „Dohovor“; porov. II. ÚS 9/00, I. ÚS 35/01, I. ÚS 26/94, IV. ÚS 156/03).

Súčasťou práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces je nepochybne aj právo na riadne odôvodnenie súdneho verdiktu, ktoré je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Napokon je predpokladom kontroly výkonu spravodlivosti zo strany verejnosti.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

Súčasťou práva na riadne odôvodnenie je aj to, aby sa súd riadne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami účastníka konania. Nedostatočné vysporiadanie sa s námietkami účastníka konania spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

Zo súdneho i administratívneho spisu odvolací súd zistil, že predmetná žaloba nebola podaná osobne v podateľni Krajského súdu v Košiciach dňa 17.02.2014, ale bola podaná v posledný deň lehoty, teda dňa 13.02.2014, odovzdaná na poštovú prepravu, a to na pošte Košice 19 pod podacím číslom zásielky RP854510556SK. Podaním zo dňa 03.06.2015 právna zástupkyňa žalobcu Krajskému súdu v Košiciach predložila podací hárok odosielateľa JUDr. Iveta Rajtáková - advokátka, z ktorého vyplýva, že dňa 13.02.2014 bola na pošte Košice 19 podaná, ňou ako odosielateľkou, okrem iného, zásielka adresovaná adresátovi: Krajský súd v Košiciach, Štúrova č. 29, 041 51 Košice. V podacom hárku je uvedené podacie číslo zásielky „85451055“. Ako vyplýva z uvedeného podacieho hárku, v uvedený deň boli advokátskou kanceláriou právnej zástupkyne žalobcu podávané na poštovú prepravu dve zásielky, pričom druhá z nich bola adresovaná Okresnému úradu Trebišov. Na Krajský súd v Košiciach, ako je zrejmé z predloženého podacieho hárku, bola v uvedený deň odoslaná advokátskou kanceláriou právnej zástupkyne žalobcu jediná zásielka, čo je zrejmé aj zo skutočnosti, že podací hárok obsahuje aj

potvrdenia o iných zásielkach podaných kanceláriou právnej zástupkyne žalobcu pred a po 13.02.2014. Spolu s uvedeným podaním právna zástupkyňa žalobcu súdu predložila e-mailom zaslané potvrdenie Slovenskej pošty, a. s., z ktorého vyplýva, že táto zásielka bola dňa 13.02.2014 podaná na pošte Košice 19 a adresátovi dodaná dňa 17.02.2014 poštou Košice 1 (predmetné potvrdenie obsahuje číslo zásielky v tvare obsahujúcom aj označenie kódu produktu zásielky (RP), aj kontrolnú číslicu (6), aj kód krajiny (SK). Uvedené potvrdenie predložila právna zástupkyňa žalobkyne Krajskému súdu v Košiciach aj v origináli spolu s podaním zo dňa 08.06.2015. Z uvedeného vyplýva, že označenie žaloby podacou pečiatkou „doručené osobne“ v podateľni Krajského súdu v Košiciach bolo chybným postupom zamestnanca súdu.

Nebol preto dôvod na zastavenie konania pre oneskorene podanú žalobu.

Posudzujúc obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia, odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd uvedené námietky žalobcu nechal bez povšimnutia, pričom sa navyiac dopustil pochybenia, keď konanie zastavil.

Pokiaľ teda v posudzovanej veci krajský súd nepreskúmal komplexne žalobcove námietky, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval nedôsledne, čím postihol napadnuté uznesenie aj znakom nepreskúmateľnosti odvolacím súdom, pričom uvedeným postupom bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý a riadny súdny proces, právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ako aj zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Ústavný súd SR už vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (IV. ÚS 115/03).

V správnom súdnictve je súd viazaný žalobou vymedzeným rozsahom a dôvodmi preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, čomu zodpovedá povinnosť súdu rozhodnúť o všetkých bodoch žaloby a v odôvodnení sa s nimi vysporiadať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu prejednať vec v medziach podanej žaloby, znovu o nej rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvej O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.